

РЕШЕНИЕ

№ 37481

гр. София, 29.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 86 състав, в публично заседание на 17.09.2026 г. в следния състав:

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **13117** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 26, ал. 12 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на М. К. Х., подадена чрез адвокат К. В., САК, срещу отказ, с рег. № 5364р-23135/11.10.2025 г., за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“, на основание чл. 24и от ЗЧРБ, на зам. директора на дирекция „Миграция“ - комисар М. Д..

В жалбата се излагат съображения, че оспорения акт е издаден в нарушение на материалния закон. Сочи се, че не са налице основанията на чл. 26, ал. 2 от ЗЧРБ, тъй като жалбоподателката е получила достъп до пазара на труда на основание чл. 24и от ЗЧРБ за срок от 3 години, видно от писмо рег. № 536400-44287, екз. № 1 от 13.05.2025 г., също така отказът да се издаде виза на лицето не е влязъл в сила и също така е налично положително становище от ДАНС. Сочи се също, че оспорваният отказ е издаден в нарушение на чл. 6 и чл. 35 от АПК. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалвания отказ.

В съдебните заседание, жалбоподателката редовно призована, не се явява, представлява се от адв. В., която поддържа жалбата. Претендира разноси, но не представя списък и договор за правна помощ.

Ответникът – зам. директор на Дирекция „Миграция“, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Не се спори по делото, че жалбоподателката М. К. Х., [дата на раждане] в Л., с паспорт

№ LR2688286, има издаден достъп до пазара на труда в Република България за срок от 3 години, на основание чл. 24и от ЗЧРБ, което е видно и от приложеното уведомление до работодател от дирекция „Миграция“ (л. 14) .

Не се спори и че е налице сключен трудов договор с дата 10.03.2025 г. от жалбоподателката с дружеството „САМЧО 2024“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК].

На 26.03.2025 г. от представител на работодателя „САМЧО 2024“ ЕООД е подадено заявление рег. № 501215/26.03.2025 г. за предоставяне на право на продължително пребиваване на чужденец в Република България на основание чл. 24и от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) за М. Х.. Към заявлението били приложени документи, удостоверяващи искането.

С писмо рег. № 536400-33692/08.04.2025 г. заявлението е изпратено за становище на Агенция по заетостта (АЗ), съгласно изискванията на ЗЧРБ.

В отговор Дирекция „Миграция“ - МВР е уведомена за положително становище от Агенцията за наличие на основание за предоставяне на достъп до българския пазар на труда с „Единно разрешение за пребиваване и работа“ на Х. М. при работодателя „САМЧО 2024“ ЕООД.

Впоследствие е изпратено писмо от дирекция „Миграция“ до работодателя, с копие до дирекция „КО“ при Министерство на външните работи за уведомяване на лицето относно предприемане на действия по подаване на заявление за издаване на виза тип „Д“.

След извършена справка в Националната визова информационна система зам. директорът на дирекция „Миграция“ установява, че за М. Х. е постановен отказ за издаване на виза тип „Д“. Като въз основа на тази информация е мотивиран и издаден процесния Отказ с рег. № 5364р-23135/11.10.2025 г. на зам. директора на Дирекция „Миграция“ на М. Х., с който е отказано издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България.

По делото е приобщена като доказателство административната преписка.

Служебно е приложено Решение № 14214 от 14.04.2026 г. на АССГ, първо отделение, 43-ти състав, влязло в сила.

Изискано е от ДАНС да се представят мотиви по изразеното отрицателно становище в информационната система „Единен регистър на чужденците“. В отговор се сочи, че лицето не представлява заплахата за националната сигурност, а изразеното становище е поради съмнения, че лицето би могло да използва визата с цел миграция.

Допуснати са и свидетелски показания по искане на жалбоподателката. В проведено съдебно заседание е разпитана свидетелката Р. И., която твърди, че познава жалбоподателката косвено, тъй като работи за нейния работодател. На въпроси на адв. В. свидетелката отговаря, че в България живее нейната сестра, собственик на ливански ресторант, която има нужда от работник, който да и помага в кухнята. Поради тази причина е открита и процедурата за достъп до пазара на труда за жалбоподателката. Тя иска да работи в семейния ресторант и отговаря на всички критерии за това.

При така установените факти съдът направи следните правни изводи:

По делото не са представени доказателства, удостоверяващи връчването на Отказа за издаване на разрешението за продължително пребиваване в Република България, на основание чл. 24и от ЗЧРБ на чуждата гражданка М. К. Х., поради което съдът счита, че жалбата, с която е сезиран - депозираната от процесуалния представител – адв. В. е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК срок, от лице с правен интерес от оспорването, неблагоприятно засегнато от властническото волеизявление, срещу

подлежащ на съдебен контрол административен акт, съгласно разпоредбата на чл. 26, ал. 12 вр. ал. 2 от ЗЧРБ, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспореното в настоящото съдебно производство решение е издадено от компетентен орган – зам. директора на Дирекция „Миграция“, съобразно разпоредбата на чл. 24и, ал. 17 от ЗЧРБ и представените по делото заповеди № 5364з-4651/08.10.2025 г. и Заповед рег. № 5364з-3306/07.12.2022 г. / л. 21-22/.

Спазена е писмената форма съгласно чл. 59, ал. 1 от АПК и актът съдържа реквизитите по ал. 2 от с.з. от формална страна. Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да представляват самостоятелно основание за незаконосъобразност на акта.

При издаването на оспорения акт обаче е допуснато твърдяното от жалбоподателя нарушение на материалния закон.

Съгласно чл. 26, ал. 2, във връзка с чл. 24и от ЗЧРБ, които норми са посочени като правно основание за издаване на оспорената заповед, се отказва издаване на разрешение за пребиваване или продължаване на срока за пребиваване в страната на чужденец, за когото е установено, че не отговаря на условията по чл. 24, 24а - 24г, 24е, 24з, 24и, 24к, 24м, 24н, 24о, 24п, 25, 33а, 33г и 33к - 33м, 33п и 33т.

На основание чл. 24и, ал. 1 от ЗЧРБ, разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002.

В съответствие с горепосочената норма, за да получи чужденеца разрешение за пребиваване, същият следва да отговаря на условията за достъп до пазара на труда. В чл. 15, ал. 1 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност /ЗТМТМ/ изрично е предвидено, че достъп до пазара на труда с Единно разрешение за пребиваване и работа се разрешава от Министерството на вътрешните работи след получено положително писмено становище от изпълнителния директор на Агенцията по заетостта.

Разпоредбата на чл. 15, ал. 1 ЗТМТМ е достатъчно ясна и не дава основание за противоречиво тълкуване. В нея изрично е посочено, че полученото в МВР от изпълнителния директор на Агенция по заетостта писмено становище следва да е положително, поради което при отрицателно становище МВР не може да издаде исканото разрешение.

Във връзка с гореизложеното в чл. 24и, ал. 12 от ЗЧРБ, е предвидено, че в срок до 15 дни от постъпването на преписката по ал. 11 Агенцията по заетостта изпраща по електронен път на дирекция "Миграция" писмено становище на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта относно наличието или липсата на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда, като при нередовности в документите, както и при необходимост от предоставяне на допълнителни документи от заявителя, Агенцията по заетостта уведомява дирекция "Миграция" и този срок спира да тече до получаване на документите или до отстраняване на нередовностите. Дирекция "Миграция" уведомява по електронен път заявителя за необходимостта от предоставяне на допълнителни документи или от отстраняване на нередовности и определя 7-дневен срок за това.

Така е изискано становище от Агенцията по заетостта, която е изразила положително

становище относно допускането на М. Х. до пазара на труда /л. 25/, което е изготвено въз основа на приложените документи към заявлението.

За да се постанови отказ по подаденото заявление е прието, че чуждата гражданка не отговаря на изискванията на чл. 24и, ал. 1 ЗЧРБ, тъй като към момента на издаване на оспорения акт не е налице една от двете кумулативно изискуеми в тази норма предпоставки, а именно кандидатът да притежава виза или разрешение за пребиваване. Като административният орган се позовава на извършена справка в Националната визова информационна система / л. 24 /, според която за лицето е постановен отказ за издаване на виза.

Безспорно е, че към датата на постановяване на процесния акт такъв отказ е съществувал, но към днешна дата същият е обжалван пред АССГ. Факт, който е служебно известен на съда. Постановено е и съдебно решение № 14214/14.04.2026 г. / л. 105/, с което отказът за издаване на виза е отменен, преписката е върната за ново разглеждане при спазване на мотивите на решението, които сочат, че за лицето са налице всички предпоставки за издаване на виза тип „Д“. Решението е влязло в сила на 14.05.2026 г., тъй като не е обжалвано. С оглед наличието на това ново обстоятелство към днешна дата обжалвания отказ с рег. № 5364р-23135/11.10.2025 г., за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ се явява издаден при липса на мотиви и в нарушение на материалния закон, тъй като не са налице предпоставките по чл. 26, ал. 2 от ЗЧРБ за постановяването му.

За пълнота от допуснатия разпит на свидетел и дадените показания се установи, че жалбоподателката има сестра в България, която пребивава тук постоянно и е собственик на ливански ресторант. Същата има нужда от допълнителен работник в кухнята и поради тази причина жалбоподателката кандидатства за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа в България. Съдът изцяло кредитира свидетелските показания като в тази връзка намира, че изразеното отрицателно становище от ДАНС е изцяло формално и немотивирано. Освен това същото не обвързва Дирекция „Миграция“ към МВР, тъй като е установено, че лицето не представлява заплаха за националната сигурност.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че обжалваният отказ е издаден от компетентен орган, но при несъответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде отменен, като преписката се върне на зам. директора на Дирекция "Миграция" – МВР за ново разглеждане на подаденото от Х. М. заявление, при изпълнение на дадените в мотивите на настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК жалбоподателката има право на разноски, поискани са такива. Но по делото не е представен списък с разноски, договор за правна помощ, както и доказателство, че претендираните разноски са заплатени в брой или по банков път. Следователно трябва да бъде уважено само искането за доказаната част от разноските, а именно платените държавни такси в размер на 10 лв (5.11 евро) и 15.34 евро.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, 86-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на М. К. Х., [дата на раждане] в Л., с паспорт № LR2688286, чрез адвокат К. В., САК отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване и

работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“, № 5364р-23135/11.10.2025 г., на зам. директора на Дирекция „Миграция“.

ИЗПРАЩА ДЕЛОТО като преписката на зам. директора на Дирекция "Миграция" – МВР за ново разглеждане и произнасяне по подаденото от М. К. Х., [дата на раждане] в Л., с паспорт № LR2688286, заявление рег. № 501215/ 26.03.2025 г. при изпълнение на дадените в мотивите на настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Министерството на вътрешните работи да заплати на М. К. Х., [дата на раждане] в Л., с паспорт № LR2688286 сторените по делото разноси в размер на общо 20.45 евро.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните с касационна жалба, подадена чрез Административен съд София-град до Върховния административен съд на Република България.